Ὁμιλία τοῦ Διδασκάλου μας κατά τήν 26/11/1975.

Ἀδελφοί μου,

"Στῶμεν καλῶς ἐν ΚΥΡΙΩ πάντοτε".

Ὁμιλοῦμεν συχνά διά τήν ζωήν. Ὁ Πολύ Ἠγαπημένος εἶπεν, "Ἐγώ εἶμαι ἡ Ζωή"." Ἐγώ εἰμί ἡ ὁδός καί ἡ Ἀλήθεια καί ἡ Ζωή". Διά τούς ἐρευνητάς τῆς ἀληθείας οἱ λέξεις θά πρέπη νά συμβολίζουν νοήματα, καί αὐτά νά εἶναι ὅσον τό δυνατόν πλήρη καί νά ἐκφράζουν τήν πραγματικότητα καί τήν ἀλήθειαν.

Ἀκοῦτε συχνά λέξεις, ἔχετε ὅμως ἐρωτήσει τόν ἑαυτόν σας, αὐτή ἤ ἐκείνη ἡ λέξις σάν λόγου χάριν, ψυχή, Αὐτοεπίγνωσις, ΘΕΟΣ, ΑΠΟΛΥΤΟ ΕΙΝΑΙ, Ἀλήθεια, τί εἶναι, ἤ ἁπλῶς δίδουν μιάν ἀόριστη καί πολύ ἀμυδρή ἔννοιαν καί τίποτε περισσότερον καί ἱκανοποιεῖσθε μόνον ἀπό καιροῦ εἰς καιρόν νά ἀκοῦτε τήν λέξιν αὐτήν καί νά λέτε ὅτι γνωρίζετε. Τί γνωρίζετε; Τόν ἤχον; Τά γράμματα, τόν τρόπον ποῦ αὐτή ἡ λέξις γράφεται πάνω στό χαρτί; Σᾶς ἱκανοποιεῖ αὐτό;

Ἡ Ζωή. Τί εἶναι ἡ Ζωή; Ἐάν σᾶς ἐρωτήσει κάποιος τί γνωρίζετε σεῖς σχετικά μέ τήν Ζωήν, τί θά τοῦ ἀπαντήσετε; Ἄς μή ἐρωτήση κάποιος, ἐρωτᾶτε σεῖς τόν ἴδιον τόν ἑαυτόν σας, μέσα στόν διαλογισμόν σας. Τί εἶναι ἡ Ζωή; Ποιά ἀπάντησιν θά δώσετε στόν ἑαυτόν σας; Ποῦ τέλος πάντων θά πρέπη νά σᾶς ἱκανοποιήση.

Ἀσφαλῶς μερικοί θά δώσουν μιάν ὀρθήν ἀπάντησιν καί πάλιν ἡ ὀρθή ἀπάντησις αὐτή δέν θά δίδη ἔννοίας, διότι, ἱκανοποιεῖσθε μόνον εἰς τόν ἦχον τῶν λέξεων καί τῶν φράσεων χωρίς νά ἐπιδιώκετε νά μεταχειρισθῆτε τόν Νοῦ, νά τόν μορφοποιήσετε σέ ἔννοίας. Καί φυσικά ἀφοῦ νά τόν μορφοποιήσετε σέ εἴδωλα Νοητικά εἶναι δύσκολον, νά τόν μεταχειρισθῆτε τόν Νοῦ σάν μέσον ἐπικοινωνίας μεταξύ σας δέν γνωρίζετε, πῶς θά τόν μεταχειρισθῆτε εἰς τό νά εἰσέλθετε καί νά ἀφομοιωθῆτε μέ τάς ἐννοίας καί τάς ἰδέας ποῦ ἀσφαλῶς δέν εἶναι πρός τήν γνῶσιν ποῦ θά σᾶς ὁδηγήσουν, ἀλλά, πρός τήν ἀφομοίωσιν μέ τήν πραγματικότητα - προσέξετε πῶς θέτω τά πράγματα, γιά τοποχρονικά πράγματα - καί καταστάσεις μεγάλης γιά σᾶς σημασίας, ὡστόσον πράγματα ποῦ χάνουν τελείως τό χρῶμα των καί τήν σημασίαν των μέσα εἰς τόν χρόνον καί τόν χῶρον. Γιά νά ζῆτε ἔχετε ἀνάγκην νά γνωρίσετε μέσον τῆς ἀντιλήψεως, τήν σχετικήν γύρω ἀπ'αὐτά πραγματικότητα. Ὅμως, γιά κάτι πιό βαθύ, πιό σταθερό, πιό ἀληθινό, θά πρέπη νά ἀφομοιωθῆτε μέ αὐτήν τήν ἀλήθειαν. Μόνον μέ τόν τρόπον αὐτόν θά γνωρίσετε, δέν εἶναι ὀρθή ἡ λέξις διότι δέν εἶναι γνῶσιν ποῦ ἐπιδιώκομεν ἀλλά ἔκστασιν καί τήν ἀφομοίωσιν μέ τήν ἀλήθειαν καί τήν πραγματικότητα.

Τί εἶναι ζωή; Πῶς μπορεῖ ἕνας ἐρευνητής τῆς ἀληθείας νά ἀρχίση τήν μελέτη του γιά νά γνωρίση κατ'ἀρχήν καί μετά νά αἰσθανθῆ τήν Ζωήν;

Ἀσφαλῶς ἄν ἐρώτήσω, τί εἶναι ἡ Ζωή, μερικούς σοβαρούς ἐρευνητές τῆς ἀληθείας θά μοῦ ποῦν τό ΑΠΟΛΥΤΟ ΕΙΝΑΙ. Ὀρθοτάτη ἀπάντησις. Ἀλλά, ἔχουμεν τελειώσει ὡς ἐδῶ; Τόσον ἡ ἐρώτησις ὅσον καί ἡ ἀπάντησις τί ἔχουν δημιουργήσει μέσα εἰς τό, εἶναι, σας, ὄχι μέσα εἰς τόν ἐγκέφαλόν σας ἤ εἰς τόν Νοῦν σας; Σχεδόν τίποτε πάλιν.

Ὥστε, ὁ ἐρευνητής τῆς ἀληθείας θά ἀρχίση τήν μελέτην του ἀπό μιά πιό θετικήν τώρα προσέγγισιν τῆς πραγματικότητος. Διά νά γνωρίση ὁ ἐρευνητής τῆς ἀληθείας, τό τί εἶναι ἡ Ζωή, θά πρέπη νά γνωρίση καί ποῖος εἶναι, γιατί, αὐτός εἶναι ἡ Ζωή. Θά πρέπη νά γνωρίση τί εἶναι τό ΑΠΟΛΥΤΟ ΕΙΝΑΙ, γιατί τό ΑΠΟΛΥΤΟΝ ΕΙΝΑΙ, ΕΙΝΑΙ, ἡ Ζωή. Θά πρέπη νά γνωρίση τήν Ἔκφρασιν τοῦ ΑΠΟΛΥΤΟΥ ΕΙΝΑΙ μέσα στήν Δημιουργίαν σάν ΛΟΓΟΥ καί σάν ΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ, γιατί, καί αὐτά ἀκόμα, εἶναι, ἡ Ζωή.

Ἔχομεν ἕνα ἀγαπημένον πρόσωπον, πολύ ἀγαπημένον, συγγενικό, συνηθίσαμεν νά τό βλέπωμεν μέσα σέ ἕνα, ὡς θά ἔλεγα, ζωντανό σῶμα. Ἐκεῖνον σάν Ζωή δέν τόν γνωρίσατε, δέν τόν ἴδατε ποτέ, διότι δέν θά τόν δῆτε μέ ὑλικά μάτια. Τά φαινόμενα τῆς Ζωῆς μέσα σέ κινούμενες μορφές μπορεῖτε νά τά δῆτε, νά τά ἀντιληφθῆτε καί λίγο ἤ πολύ νά γνωρίσετε κάτι γύρω ἀπό τό φαινόμενον. Τήν Δίτιαν τήν γνωρίσατε;

Κάθε ἕνας γύρω σας καί πολλοί ἀπό σᾶς λέγουν, ἔχουν χάσει ἕνα φίλτατο πρόσωπον, λέγουν ἐπίσης ἀπέθανε καί τήν ἀλλαγήν αὐτήν τήν συνδυάζουν μέ τήν Ζωήν.

...../2

Τίποτε πιό λανθασμένον. Δέν εἶναι ἰσότιμο τοῦ Φωτός τό σκότος. Δέν εἶναι τό φαινόμενον τοῦ θανάτου, δηλαδή τῆς ἀλλαγῆς τῆς παχυλῆς ὕλης, ἀπό τήν μίαν μορφήν καί κατάστασιν στήν ἄλλην, τό ἀντίθετο τῆς Ζωῆς πού δέν εἶναι φαινόμενον. Τά φαινόμενα δέν συγκρίνονται μέ τές πραγματικότητες. Τά φαινόμενα εἶναι τοποχρονικά, ἡ Πραγματικότης, ἡ Ἀλήθεια εἶναι αἰωνία. Ἑπομένως γιά τόν ἐρευνητήν τῆς ἀληθείας, οὐδεμία σχέσις μεταξύ τῶν ἐννοιῶν καί τῶν λέξεων θανάτου καί ζωῆς, προσέξετε.

Σεῖς, ποῖοι εἶσθε; Ἀπαντῶ, ἡ Ζωή. Ἐσεῖς τώρα πῶς ὑπάρχετε; Σάν φαινόμενον τῆς Ζωῆς. Δύο πολύ διαφορετικά πράγματα. Τό ἕνα ἀθάνατο, ἀμετάβλητο, αἰώνιο. Τό ἄλλο, φαινόμενο, διαρκῶς ἐναλλασσόμενον, φθαρτόν, πού ὡστόσον, μέσα του κρύβει τήν ἀφθαρσίαν, γιατί εἶναι ἀποτέλεσμα μιᾶς πραγματικότητος. Ἡ πραγματικότης δέν εἶναι τό φαινόμενον.

Ἡ Ζωή, ΕΙΝΑΙ, ΤΟ ΑΠΟΛΥΤΟΝ ΕΙΝΑΙ. Σεῖς εἶσθε ἡ Ζωή. Δέν μπορεῖτε ὅμως οὔτε τό ΑΠΟΛΥΤΟ ΕΙΝΑΙ, οὔτε τόν ἑαυτόν σας σάν Ζωή νά γνωρίσετε τώρα τοποχρονικῶς μέ τόν τοποχρονικόν ἑαυτόν σας φαινόμενον τῆς Ζωῆς, ὅσον καί νά εἶναι προικισμένο μέ θεῖα χαρίσματα, παρά μέσον τῆς λογικῆς καί διά τῶν φαινομένων. Ὅμως, θά χρειασθῆ μελέτη, ὀρθολογισμός καί μετά θά προχωρήσετε σέ δυνάμεις, Νοητές, πού πλέον δέν θά σᾶς δώσουν γνῶσιν ἀλλά τήν βεβαιότητα σχετικά τήν πραγματικότητα. Δηλαδή, ὅτι εἶσθε ἡ Ζωή, δέν θά τό γνωρίσετε πλήρως ἀλλά θά τό ἀντιληφθῆτε ἀπό τό φαινόμενον ὅτι ἐκφράζετε τόν ἑαυτόν σας σάν φαινόμενον τῆς Ζωῆς. Καί αὐτό εἶναι κάτι τό πολύ συγκεκριμένον πού δέν μπορεῖτε νά τό ἀρνηθῆτε. Τό ἴδιο θά γίνη καί μέ τό ΑΠΟΛΥΤΟ ΕΙΝΑΙ. Θά ἀντιληφθῆτε κατ'ἀρχήν τό ΑΠΟΛΥΤΟ ΕΙΝΑΙ ἀπό τά φαινόμενα, δηλαδή τήν Δημιουργίαν, τούς κόσμους τούς παχυλούς ὑλικούς, Ψυχικούς καί Νοητικούς, θά ἀντιληφθῆτε τήν Πραγματικότητα, Λίτίαν, ἀπό τά ἀποτελέσματα, ἐκφράσεις αὐτῆς τῆς πραγματικότητος.

Αὐτός εἶναι ὁ μόνος κατ'ἀρχήν τρόπος γιά σᾶς. Ὅμως δέν εἶναι ἀρκετός. Τόσον γιά τήν πρώτην σας μελέτην γύρω ἀπό τόν ἑαυτόν σας, μετά ἀπό ἐξαντλητικήν μελέτην ἡ ὁποία ὁδηγεῖ ἐμπειρικῶς στήν βεβαιότητα γύρω ἀπό τήν πραγματικότητα ἡ γνῶσις θά διαλυθῆ μέσα σέ μιάν ἄλλην κατάστασιν πού δέν θά τήν ὀνομάσωμεν πλέον γνῶσιν, – ἡμεῖς τήν ὀνομάζομεν ἐνσυναισθησίαν,– μέ πρῶτον σκαλοπάτι τόν πλήρη συντονισμόν. Ὅσο γιά τήν μελέτη μας σχετικά μέ τό ΑΠΟΛΥΤΟ ΕΙΝΑΙ, ἀφοῦ ἐξαντλήσωμεν ὅλα τά μέσα ἐρεύνης μας, τήν προσήλωσιν, τήν συγκέντρωσιν, τές πέντε μας αἰσθήσεις, βαθύ διαλογισμό καί ὀρθολογισμό, θά φθάσωμεν σέ μίαν νέαν κατάστασιν τήν ὁποίαν θά ὀνομάσω τώρα ἔκστασιν, ἐνοαισθησίαν, πού δέν ὁδηγεῖ στήν γνῶσιν ἀλλά στήν ἀφομοίωσιν. Τό ΑΠΟΛΥΤΟΝ ΕΙΝΑΙ δέν θά τό γνωρίσετε σάν κάτι ὑπό μελέτην ἀπό σᾶς, σάν κάτι ξεχωριστό ἀπό αὐτό πού μελετᾶτε, ἀλλά, μέσον τῆς ἀφομοιώσεως, – δέν ἔχομεν καλύτερην λέξιν παρά τό γνωρίζω τώρα, ἄς τό μεταχειρισθοῦμεν – θά γνωρίσετε νέες καταστάσεις μέσον τῆς ἀφομοιώσεως, νά εἶσθε ἐσεῖς τό ΑΠΟΛΥΤΟΝ ΕΙΝΑΙ. Γιατί, στήν πραγματικότητα καί τώρα αὐτήν τήν στιγμήν, ἄν καί δέν τό γνωρίζετε, εἶσθε τό ΑΠΟΛΥΤΟ ΕΙΝΑΙ. Αὐτή εἶναι ἡ θέωσις. Ὅταν γνωρίσετε αὐτό, θά μπορεῖτε νά λέγετε Ἐγώ, καί νά ἐννοεῖτε τόν πραγματικό ἑαυτό σας, πού πλέον αὐτόν θά αἰσθάνεσθε σάν πραγματικό ἑαυτό σας καί ὄχι τήν τοποχρονικήν ἔκφρασίν του καί ὁ ΠΑΤΗΡ, δηλαδή τό ΑΠΟΛΥΤΟ ΕΙΝΑΙ, ὄχι τόν Ἠγαπημένον ΧΡΙΣΤΟΝ ΛΟΓΟΝ, τό ΑΠΟΛΥΤΟΝ ΕΙΝΑΙ, ΑΥΤΟΣ ΕΙΝΑΙ ὁ ΠΑΤΗΡ. Θά λέγετε.

"ΕΓΩ καί ὁ ΠΑΤΗΡ ΕΝ ΕΣΜΕΝ".

Καί αὐτή εἶναι ἡ θέωσις. Θά προηγηθῆ ἡ Χριστοεναισθησία. Θά αἰσθανθῆτε ὅτι εἶσθε ἕνα μέ τήν ἔκφρασιν μέσα στά Σύμπαντα, τοῦ ΑΠΟΛΥΤΟΥ ΕΙΝΑΙ.

Ποίαν ὅμως ἔκφρασιν; Θά γίνετε, ἕνα, μέ τόν Νοητόν κόσμον τῶν Ἰδεῶν καί ἔκφρασις εἶναι ὁ ἴδιος ὁ ΧΡΙΣΤΟΣ ΛΟΓΟΣ, ὁ Πολύ Ἠγαπημένος, ἀλλά θά ὑπενθυμίσω τούς λόγους ΤΟΥ.

"Πηγαίνω προς τόν ΠΑΤΕΡΑ ΜΟΥ καί ΠΑΤΕΡΑ σας ΘΕΟΝ ΜΟΥ καί ΘΕΟΝ σας".

Καί ἡ μόνη, ἡ μοναδική προσευχή πού ἔδωσε ποτέ ἦτο τό"ΠΑΤΕΡ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς Οὐρανοῖς", εἰς ὅλους τούς Οὐρανούς. Ἑπομένως, ΠΑΤΗΡ καί δικός σας καί τοῦ ΧΡΙΣΤΟΥ ΛΟΓΟΥ, ἐκφράσεως.

...../3

Θά μοῦ πῆτε, μά καλά, ὁ ΧΡΙΣΤΟΣ ΛΟΓΟΣ δέν εἶναι τό ΑΠΟΛΥΤΟΝ ΕΙΝΑΙ; Εἶπα, τοῦ ΛΟΓΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ, ἐκφράσεως. Ὅταν ὁ ΧΡΙΣΤΟΣ ΛΟΓΟΣ πλέον πέραν τῆς ἐκφράσεως, εἶναι, τό ΑΠΟΛΥΤΟΝ ΕΙΝΑΙ, τότε μάλιστα, εἶναι ὁ ΠΑΤΗΡ. Ἀλλά, δέν εἶναι τότε ὁ ΛΟΓΟΣ ΧΡΙΣΤΟΣ, εἶναι, τό ΑΠΟΛΥΤΟ ΕΙΝΑΙ, προσέξετε στήν διαφορά. Δέν θά χαθῆ κανένας σάν Ψυχή Λύτοεπίγνωσις μέσα σ'ἕνα κάποιον ὠκεανόν πού τόν λέγουμεν ΛΟΓΟΝ ΧΡΙΣΤΟΝ, σεῖς δέν θά πέσετε εἰς τά λάθη Ἀνατολικῶν συστημάτων Φιλοσοφίας, πού εἶναι πλάνη. Ἀσφαλῶς ὅσοι προχωροῦν, ἀνακαλύπτουν τήν πλάνην, ἀλλά, ὅταν θά τήν ἀνακαλύψουν σέ κόσμους πέραν τοῦ παχυλοῦ ὑλικοῦ, δέν εἶναι δυνατόν νά τήν δώσουν σέ ὀπαδούς αὐτῶν τῶν συστημάτων, ποῦ ζοῦν ἀκόμα τοποχρονικῶς.

Ἡ Ζωή. Γιά σᾶς, τί πρέπει νά εἶναι ἡ Ζωή; Αὐτό πού θά πῶ τώρα εἶναι κάτι πού δέν ἔχει συλλάβει ἐγκέφαλος Ἀνθρώπου. Εἶναι κάτι πού θά γνωρίση ἕνας στούς Νοητικούς καί Νοητούς κόσμους.

Ἡ Ζωή, εἶναι κίνησις, ὁόνησις, κραδασμός, κατ'ἀρχήν, ἄνευ τινός κραδαινομένου ἤ κινουμένου. Καί σάν φαινόμενον θά δοῦμεν τήν κίνησιν μέσα εἰς τά σύμπαντα. Προσέξετε. Πολλοί Μῦσται καί σοβαροί ἐρευνηταί τῆς ἀληθείας, δέν μποροῦν νά ἀντιληφθοῦν τί εἶναι ἡ Ζωή πέραν τῆς ἐκφράσεως, πέραν τῶν φαινομένων, Ἐδῶ ὅμως θά προσέξωμεν, δέν θά μεταπηδήσωμεν ἀπό τό ἕνα λάθος σέ ἕνα κάποιο ἄλλο λάθος νά φαντασθοῦμεν τήν νιρβάνα ὡς τήν ἀντιλαμβάνωνται τά Ἀνατολικά συστήματα, διότι ἀκριβῶς ἕνας μύστης τῶν Ἀνατολικῶν συστημάτων, θά βρῆ αὐτήν τήν εὐκαιρίαν νά σᾶς πῆ; Ὥστε πιστεύετε ἡ Ζωή στήν πλήρη της ἔκφρασιν εἶναι ἐκεῖνο τό, εἶναι, ἄνευ δονήσεως, κινήσεως, κραδασμοῦ; Καί θά προσπαθήση νά σᾶς πῆ ὅτι αὐτό ἐννοοῦν καί αὐτοί μέ τήν Νιρβάνα. Σεῖς ὅμως θά τοῦ πῆτε, ὄχι. Ἐννοεῖτε τήν ἐκμηδένισιν τοῦ ἑαυτοῦ σας μέσα στή Νιρβάνα; ἐνῶ ἡμεῖς δέν ἐννοοῦμεν αὐτό.

Ἡ Ζωή, εἶναι, μία κατάστασις Αὐταρκείας, καί, ὅταν λέγω Αὐτάρκεια δέν ἐννοῶ νά γίνῃ ἡ Αὐτοεπίγνωσις ἑαυτός σας μέσα σέ μιά ἄλλην Ἀπόλυτη Αὐτοεπίγνωσιν πού ὀνομάζεται ΘΕΟΣ, διότι πού ποῦ εἶναι ἡ Αὐτάρκεια; Ἁπλούστατα, θά εἴσθε σεῖς ὅπως εἶσθε, πλήρεις, τέλειοι, τελειωθέντες. Ἡ ἐκκλησία σᾶς λέγει: "Μετά Πνευμάτων δικαίων τετελειωμένων" δέν σημαίνει αὐτό ἐκμηδένισιν.

Νά δώσω ἕνα πολύ πτωχό παράδειγμα γιατί, τοποχρονικά παραδείγματα δέν εἶναι δυνατόν νά δώσουν ἔννοιας γύρω ἀπό τάς αἰωνίους ἀληθείας, ὡστόσον ὅμως σήμερα μπορεῖτε νά ἀντιληφθῆτε.

Παρουσιάζω ἕνα μύστη, ἕνα ἐρευνητήν τῆς ἀληθείας σάν ἕνα καλό συγγραφέα. Γράφει ἕνα βιβλίο, ἡ Ζωή του, μιά προσωπικότης Αὐτοεπίγνωσις, εἶναι ἡ συγγραφή ἑνός τόμου ἤ ἑνός βιβλίου του. Κάποτε τελειώνει γιατί ἔχει ἀρχίσει. Μεταφέρεται τό φαινόμενο τῆς Ζωῆς καί τῆς Αὐτοεπίγνώσεως πού εἶναι ἐπίσης φαινόμενο τῆς Ζωῆς εἰς ἄλλους κόσμους, πέραν τοῦ παχυλοῦ ὑλικοῦ καί πέραν τοῦ Ψυχικοῦ καί τοῦ Νοητικοῦ. Ἔχομεν τήν μετενσάρκωσιν. Συγγράφει ἄλλο βιβλίο. Ἂς ὑποθέσωμεν ὅτι ὁ συγγραφεύς αὐτός ἔχει γράψει πολλούς τόμους, πολλά βιβλία, καί πλέον δέν ἐνσαρκώνεται, ἔχει θεωθῆ, ἔχει ἀπολυτρωθῆ ἀπό τά δεσμά τῆς ἐνσαρκώσεως. Εὑρίσκεται σάν ὁ φύλακας πολλῶν, ὅλων τῶν τόμων βιβλίων πού ἔχουν γραφῆ ποτέ, - αὐτό εἶναι τό φαινόμενο τῆς Ὑπερσυνειδήτου Αὐτοεπιγνώσεως πού κερδίζει ὁ καθένας ὅταν θά θεωθῆ. Φαντασθῆτε αὐτόν τόν συγγραφέα τώρα, φύλακα καί ἀπόλυτον κύριον μιᾶς τεράστιας βιβλιοθήκης πού τά ἔργα πού ἔχει συγγράψει καλύπτουν μόνον ἕν μικρό μέρος ἑνός ραφιοῦ ἀπ'αὐτήν τήν βιβλιοθήκην, Γνωρίζει καλῶς ὅλες τές γλῶσσες καί ἐπομένως μπορεῖ νά διαβάση οἱονδήποτε τόμον ἐπιθυμεῖ. Ἂν θέλη παίρνει ἕναν οἱονδήποτε τόμον ἀπό τά δικά του ἔργα καί ἀρχίζει νά τό ξαναδιαβάζη. Ποῖος τόν ἐμποδίζει; Ξαναζεῖ ὅλες τές συγκινήσεις καί ὅλες τές ἐμπειρίες πού πέρασε τόν καιρόν τῆς συγγραφῆς τοῦ βιβλίου. Φθάνει ὅμως στήν ἐπιθυμίαν νά ξεκουρασθῆ, τόν βλέπομεν νά ἀναπαύεται, νά κλείη τά μάτια του καί νά μήν προσηλώνη τήν προσοχήν του σέ τίποτε τοποχρονικόν (καί σεῖς μπορεῖτε νά κάμετε αὐτό). Μήπως μέ τό νά κάμη αὐτό, ὅλες οἱ ἐντυπώσεις καί οἱ γνῶσεις πού εἶχε γύρω ἀπό ὅλα τά ἔργα του τά ὁποῖα γνωρίζει, ἤ καί ὅλα τά ἔργα τά ὁποῖα μπορεῖ νά γνωρίση ἐκμηδενίζονται;

Πόσες φορές ἔχετε κοιμηθῆ, εἰσέλθη μέσα εἰς τό βασίλειον τῆς ἀπολύτου σιγῆς πού ἰσοδυναμεῖ μέ μιά μορφή ἐκμηδενίσεως, τῆς Αὐτοεπιγνώσεως ἑαυτοῦ σας καί ὡστό-

...../4

σον τήν ἐπομένην ξυπνᾶτε καί μπορεῖτε ὅλα νά τά ξαναθυμηθῆτε. Ποῦ ἦσαν αἱ γνῶσεις καί οἱ ἐμπειρίες αὐτές; Ποῦ τές εἴχατε ἐναποθηκεύσει καί τώρα μπορεῖτε νά τές ἀνασύρετε; Προσέξετε στό σημεῖον αὐτό. Σεῖς, καί οἱ ἐμπειρίες τῆς Ζωῆς ὅλες εἶναι δύο διαφορετικά πράγματα, δέν εἶσθε ἐσεῖς, ἡ Ζωή πού τώρα ζῆτε. Ὅταν τό ἀντιληφθῆτε αὐτό, ἀντιλαμβάνεσθε ποιός εἶναι ὁ πραγματικός ἑαυτός σας, καί ποιός εἶναι ὁ ἑαυτός σας φαινόμενον τῆς Ζωῆς.

Βλέπομεν αὐτόν τόν καλόν φύλακα καί κύριον τῆς βιβλιοθήκης. Λέγω κύριον ὅλων ἐκείνων τῶν ἔργων καί ὡστόσον νά ἀναπαύεται καί ἄν θέλη μπορῆ νά ξυπνήση οἱανδήποτε στιγμήν, καί ὄχι μόνον οἱονδήποτε ἀπό τά ἔργα του νά ἀρχίση νά ξεφυλλίζη γιά νά ξαναζῆ, ὅλων ἤ μέρος τοῦ ἔργου του ἤ καί οἱονδήποτε ἄλλων ἔργων, καί πάλιν ὅταν ἐπιθυμῆ νά τό τοποθετῆ καί πάλιν ἀναπαύεται. Μήπως στές δύο αὐτές καταστάσεις, ἐκεῖνος σάν Ζωή, ὄχι σάν φαινόμενον τῆς ζωῆς ἀλλάζει καθόλου; Ἀσφαλῶς ὄχι. Εἶναι ἐκεῖνος πού εἶναι μέσα στό αἰώνιον παρόν. Προσέξετε, τό αἰώνιον παρόν. Ἂν ἀρχίσει νά μετροφυλλᾶ τά ἔργα τοῦ παρελθόντος πού ἔχει συγγράψει κἄνει παρόν τό παρελθόν.

Πολύ πτωχόν τό παράδειγμα αὐτό, ἀλλά ὡστόσον σᾶς δίδει μιάν ἔννοιαν τοῦ τί εἶναι ἡ Ζωή, τί εἶσθε ἐσεῖς πέραν τοῦ φαινομένου τῆς Ζωῆς, πέραν τῆς παρούσης προσωπικότητος αὐτοεπιγνώσεως ἑαυτοῦ σας πού εἶναι τοποχρονικόν φαινόμενον τῆς ζωῆς, πού διαρκῶς ἀλλάζει.

Καί προχωρῶ. Μέσα στό φαινόμενον τῆς Ζωῆς, ὁ ἑαυτός σας προσωπικότης Αὐτοεπίγνωσις τόσον σάν ἐμπειρία ὅσον καί σάν ἔκφρασις ζωή ὅπως τήν λέτε σᾶς δίδει δύο τώρα ἄλλα φαινόμενα. Τό εὐχάριστο καί τό δυσάρεστα σέ διαφόρους βαθμούς. Ἐπίσης καί τήν ἀντίληψιν καί πάλιν σέ διαφόρους βαθμούς ὅσον ἀφορᾶ τό εὐχάριστον καί τό δυσάρεστον. Καί θά δῆτε ὅτι τώρα μελετῶντας, ὅτι σᾶς εἶναι εὐχάριστο, μπορεῖ νά μή εἶναι καί ὑπερβολικά εὐχάριστο, διότι ἄν συγκρίνεται τό εὐχάριστο τοποχρονικῶς πού ἔχετε μέ τό ὅτι θά αἰσθανθῆτε σάν αὐτάρκεια, εἶναι ἡ διαφορά μεταξύ σκιᾶς καί φωτός. Ἀλλά ὡστόσον αὐτό γνωρίζετε τώρα. Προσηλώνεσθε εἰς τό λεγόμενο εὐχάριστο καί εἶναι αὐτό πού σᾶς κρατεῖ δεσμίους μέ καταστάσεις.

Καί λέγω, ὀλίγος ὀρθολογισμός τώρα. Ἀφοῦ ἡ Ζωή διαρκῶς δίδει τό εὐχάριστο καί τό δυσάρεστο. Τό ἔδιδε τόσο εἰς τό ὅτι ὀνομάζωμεν ἀπώτερον καί πιό κοντινό παρελθόν τό δίδει τώρα αὐτήν τήν στιγμήν καί θά συνεχίση νά τό δίδη γιατί εἶναι μέσα στά φαινόμενα τῆς ζωῆς τοποχρονικῶς. Εἶναι μέσα στήν μέθην τοῦ φαινομένου τῆς ζωῆς. Κατ'ἀρχήν σεῖς σάν ἐρευνητής τῆς ἀληθείας, ἡ ἐρευνήτρια τῆς ἀληθείας θά δῆτε ὅτι, στό χέρι σας εἶναι, τήν ζωήν σας τώρα σάν φαινόμενον πού δέν εἶναι λέγω ἡ πραγματικότης, ἀλλά φαινόμενον μιᾶς πραγματικότητος, μπορεῖτε νά τήν ἀπαλλάξετε ἀπό τό δυσάρεστον καί νά τήν ἐμπλουτίσετε μέ ὅτι θά ἔλεγα εὐχάριστο, ὡς καί τούς διαφόρους βαθμούς εὐχαριστήσεως. Φυσικά αὐτό, θά τό κάμετε ἀναλόγως τοῦ ἐπιτρεπτοῦ, δηλαδή τοῦ Νόμου τῆς Αἰτίας καί τοῦ Ἀποτελέσματος, τοῦ τί εἴχατε σπείρει καί τί εἶναι μπροστά σας νά θερίσετε. Τί εἴχετε τοποθετήσει μπροστά στούς πόδας σας καί τί πρέπει τώρα νά σηκώσετε στό ἑπόμενο σας βῆμα. Αὐτό εἶναι καί τό πιό φρόνιμο. Ἀλλά ἀρχίζοντας ἀπό τό ἔργο αὐτό δέν θά αἰσθανθῆτε τήν εὐχαρίστησιν ὅτι γνωρίζετε τώρα πού βαδίζετε, γνωρίζετε τήν πραγματικότητα γύρω ἀπό τό φαινόμενο τῆς ζωῆς καί μπορεῖτε νά ἐμπλουτίσετε ἄς εἴπωμεν τήν λέξιν τῆς Ζωῆς σας, μέ τό εὐχάριστο; Ὡστόσον θά γνωρίζετε ὅτι αὐτό δέν θά πρέπη νά σᾶς μεθύση, γιατί εἶναι κάτι τό ἀντιληπτό καί ὄχι τό πραγματικό, ἔστω, καί αὐτό ἀκόμα εἶναι κάτι, γιατί ὁ λόγος διά τόν ὁποῖον ἔχετε προεκταθῆ μέσα εἰς τά Σύμπαντα καί μέσα στόν παχυλόν ὑλικόν κόσμον δέν εἶναι νά ὑποφέρετε καί νά πονῆτε ἀλλά νά βρῆτε τό εὐχάριστον καί νά ζήσετε κατά ΘΕΟΝ.

Τί θά πῆ αὐτό; Ὁ ΘΕΟΣ μέσα στά Σύμπαντα του ἀγάλλεται μέσα στόν Νόμον τῆς δικῆς του Ἁρμονίας καί Λύταρκείας, καί τόν ἴδιον θά πρέπη νά πράξη κάθε ἐρευνητής τῆς ἀληθείας, ὁπωσδήποτε πρέπει νά τό πράξη γιά νά εἶναι ἐρευνητής τῆς ἀληθείας. Ἀλλά θά πρέπη νά μάθη νά τό κάμνη καί κάθε ἄλλος ἄνθρωπος. Διδάξετε τούς συνανθρώπους σας.

Θά ἤθελα διαλογισμό στό μάθημα αὐτό καί θά ἤθελα ἐρωτήσεις.

"Στῶμεν καλῶς ἐν ΚΥΡΙΩ πάντοτε".

...../5

Γύμνασμα.

Πάρτε, βαθειάν εἰσπνοήν. Συγκεντρωθῆτε μέσα στό διπλοῦν αἰθερικό τοῦ παχυλοῦ σας σώματος, στόν αἰσθησιακόν αἰθέρα. Αἰσθάνεσθε ὅτι εἶσθε μέσα εἰς τό παχυλόν ὑλικόν σῶμα. Προσέξετε. Αἰσθάνεσθε ὅτι εἶσθε μέσα, δέν αἰσθάνεσθε ὅτι τό ὑλικόν σῶμα εἶσθε σεῖς, ξεχωρίσθε τά δύο αὐτά;

Μέ ὀλίγην προσοχήν θά δῆτε ὅτι ξεχωρίζουν μόνα των. Μπορεῖτε νά πῆτε στόν ἑαυτόν σας, μπορῶ νά αἰσθάνωμαι τό ὑλικόν μου σῶμα, δηλαδή μέσα στό ὑλικόν μου σῶμα. Μέσα στόν χῶρον αὐτόν πού περικλείεται μέσα στό ὑλικόν μου σῶμα, τό διπλοῦν αἰθερικόν, ἀντίστοιχον φυσικά.

Αὐτός ὅμως πού αἰσθάνεται εἶσθε ἐσεῖς, ἀλλά αὐτό πού αἰσθάνεσθε, ὁ ἑαυτός σας, δέν εἶσθε ἐσεῖς. Ξεχωρίσθε τές δύο καταστάσεις.

Σεῖς αἰσθάνεσθε. Μπορεῖτε ὅποιαν στιγμήν θέλετε νά διακόψετε αὐτήν τήν προσήλωσιν. Ἄν σεῖς εἴσασταν αὐτό τό φαινόμενον δέν θά μποροῦσατε νά τό κάμετε, νά διακόψετε. Σεῖς τώρα μπορεῖτε ἀντί τόν αἰσθησιακόν αἰθέρα νά μεταχειρισθῆτε καί τόν Κινητικόν μέ τόν αἰσθησιακόν αἰθέρα καί νά προσηλωθῆτε σέ ἕνα οἱονδήποτε μέρος τοῦ σώματός σας.

Συγκεντρώνεσθε τώρα μόνον ἐντός τῆς κεφαλῆς. Αἰσθάνεσθε τήν κεφαλήν. Σεῖς πού αἰσθάνεσθε τώρα τήν κεφαλήν σας, μέσα στήν κεφαλήν σας, μέ αὐτόν πού αἰσθανόταν μέσα σ'ὁλόκληρον τό σῶμα, σεῖς δηλαδή, δέν ἔχετε μικράνει, δέν ἔχετε λιγοστέψει, εἶσθε σεῖς πλήρης καί ἀκέραιος ἄσχετο ἄν τώρα ἀντί νά αἰσθάνεσθε μέσα στόν αἰσθησιακόν αἰθέρα εἰς τό ὑλικόν σῶμα, αἰσθάνεσθε μόνον μέσα στήν κεφαλήν.

Τώρα συγκεντρωθῆτε εἰς τόν δείκτην τοῦ δεξιοῦ χεριοῦ σας, μόνον τόν δείκτην, κουνᾶτε τό δάκτυλόν σας. Αἰσθάνεσθε μόνον τό δάκτυλόν σας, πουθενά ἀλλοῦ, συγκεντρωμένοι στόν αἰσθησιακόν καί κινητικόν αἰθέρα μόνον τοῦ δακτύλου αὐτοῦ. Πάλιν εἶσθε σεῖς ὁ ἴδιος πλήρης, αἰσθανόμενος τό δάκτυλον.

Ἄν μπορούσατε, πού κάποτε θά μπορῆτε νά ἁπλώσετε πάνω στόν Πλανήτην, καί νά αἰσθάνεσθε τόν Πλανήτην, τοῦ διπλοῦ αἰθερικοῦ τοῦ Πλανήτου ὁλοκλήρου πάλιν ἐσεῖς θά εἴσαστε ἐσεῖς ὅπως εἶσθε αὐτήν τήν στιγμήν χωρίς νά ἔχετε μεγαλώση καθόλου, διότι ὁ ἑαυτός σας Αὐτοεπίγνωσις δέν εἶναι τοποχρονικός καί δέν μικραίνει οὔτε μεγαλώνει, μέσα στόν Χρόνον καί τόν Χῶρον. Προσέξετε εἰς τήν λεπτομέρειαν αὐτήν. Σεῖς εἶσθε σεῖς εἴτε αἰσθάνεσθε μέσα σας καί εἶσθε μέσα στόν Γαλαξίαν, στό Ἡλιακό σύστημα, στόν Πλανήτην, στό ὑλικό σας σῶμα, ἤ σέ ἕνα ἄτομο τοῦ ὑλικοῦ σας σώματος, σ'ἕνα αἰμοσφαίριο.

Ὥστε σεῖς Ζωή, δέν ἐπηρεάζεστε ἀπό τόν Χῶρον ἤ τόν Χρόνον.

Πάρτε βαθειές εἰσπνοές τώρα καί αἰσθάνεσθε μέσα στό ὑλικό σας σῶμα τό ὁποῖον εἶναι κτῆμα σας, τό ὁποῖον ἄλλος τώρα κτίζει καί συντηρεῖ, τό ΑΓΙΟ ΠΝΕΥΜΑ καί ἀγάλλεται πού βλέπει ὅτι ὁ ἰδιοκτήτης, γνωρίζει ποῖος εἶναι καί τί τοῦ ἀνήκει καί ἀναγνωρίζει τό ἔργον ἐκείνου πού τοῦ ἔδωσεν αὐτό πού σήμερα τοῦ ἀνήκει.

Μέ τήν σκέψιν δῶστε εὐχαριστίες στό ΑΓΙΟ ΠΝΕΥΜΑ. Σᾶς ἀντιλαμβάνεται. Ἐπίσης μέ τήν σκέψιν δῶστε εὐχαριστίες στόν ΧΡΙΣΤΟΝ ΛΟΓΟΝ πού ἔκτισεν καί κτίζει αὐτήν τήν μορφήν τῆς συνειδήσεως μέσα εἰς τά σώματα τήν ὁποίαν ὀνομάζεται Αὐτοεπίγνωσιν - Συνείδησιν, ἐνσυνείδητον Αὐτοεπίγνωσιν, καί πού δέν εἶσθε ἐσεῖς, προσέξετε αὐτό. Ἐσεῖς εἶσθε ἡ Ζωή, εἴτε ἐκφράζετε τόν ἑαυτόν σας σάν Αὐτοεπίγνωσιν εἴτε εἰσέρχεσθε μέσα εἰς τήν Ἀπόλυτην σιγήν καί δέν ἐκφράζετε κανένα φαινόμενον Αὐτοεπιγνώσεως.

Στά ἑπόμενα μαθήματα θά μιλήσωμεν πιό πολύ γιά τές σχέσεις μας ζωῆς μέ τό φαινόμενο τῆς ζωῆς σας Αὐτοεπίγνωσιν.

"Στῶμεν καλῶς ἐν ΚΥΡΙΩ πάντοτε".